

Kateřina Zářecká: Riziko syndromu vyhoření u pracovníků emergency a záchranné služby

---

Práce i s přílohami obsahuje 55 stran textu. Téma je aktuální, společensky přínosné, bylo dobře zvoleno. Záměr práce je směřován ke zjištění stavu vědomostí o syndromu vyhoření u dvou typů zdravotnické profese, zdravotníků pracujících na emergency a záchranářů záchranné služby. Práce se opírá o tradiční strukturu danou obsahem.

Teoretická část se ve 14 útlých kapitolkách zaměřuje na obecný popis syndromu vyhoření, jeho příznaky, příčiny, diagnostiku, prevenci a terapii. K těmto principiálně důležitým a k cíli práce se významně vztahujícím tématům autorka dále přiřazuje témata volně související, jako jsou zdravotnické role, teorie stresu, duševní hygiena a relaxace. Veškerá teoretická uvažování jsou na obecné úrovni, očekávala bych alespoň částečné zaměření na cílovou skupinu výzkumného šetření, tedy na pracovníky emergency a záchranáře. Autorka sice prokazuje dovednost práce s literárními prameny, ale dopouští se některých *zásadních chyb*. Citovanou literaturu v kapitole Seznam použité literatury uvádí neúplně, prospělo by jí i řazení podle abecedy. Chybí mi tam zejména ze str. 8 neuvedené citace autora Freudembergera (1974) a Kebzy a Šolcové Syndrom vyhoření (2003) o které se autorka ve své teoretické úvaze zásadně opírá a další, např. ze str. 26 citace autorek Drotárových.

Empirická část je opřena o pět jasně definovaných cílů. Za metodu práce byl zvolen dotazník o 31 otázkách, konstruovaný autorkou a konzultovaný s odborníkem Hrstkou z Univerzity obrany v Hradci Králové. Autorka jej anonymně zadala celkem 70 respondentům, zdravotním sestřám OUM (laik nerozumí zkratce, zkratky nutno vysvětlovat!) a záchranářům Záchranné služby Královéhradeckého kraje. Po vyřazení špatně vyplněných dotazníků nakonec pracovala se souborem 50 respondentů – 25 sester a 25 záchranářů. Data jsou zpracována dvěma odlišnými způsoby, část do tabulek a část do sloupcových grafů. Tato metodologická odlišnost způsobuje poněkud těžší orientaci a celkový pohled na získané výsledky. Navíc uvedené sloupcové grafy vyžadují, aby si z nich čtenář výsledné hodnoty interpoloval – mnohem přístupnější by bylo zpracování výsledků i v této části do tabulek, a případně je doplnit grafy s relativním vyjádřením (%). I přes tato úskalí autorka dospěla k zajímavým závěrům a zjištěním, týkajících se cílů, které si zadala i k adekvátnímu zhodnocení a interpretaci.

Diskuse je převážně subjektivním autorčiným zhodnocením výsledků šetření. Chybí hlubší objektivní rozbor zjištěných skutečností a jejich srovnání s literárními prameny.

Závěr je popisem zjištěných skutečností s prokázanou schopností vidět nejdůležitější aspekty sledovaného problému, v němž by bylo třeba pokračovat ještě do větší hloubky a šířky.

Literatura se opírá o 11 adekvátních pramenů, přehlednosti a větší úrovni by prospělo již zmíněné uspořádání podle abecedy, případné očíslování, ale hlavně zařazení všech uvedených zdrojů, se kterými bylo pracováno. Na tento nedostatek jsem poukázala už výše.

V přílohách je uveden seznam tabulek, seznam grafů a Dotazník o syndromu vyhoření.

Celkové zhodnocení: práci lze vytknout metodologickou nevyváženost, formální chyby a nedostatky v objektivizaci výsledků; s těmito výhradami ale vyhovuje kritériím pro bakalářskou práci, doporučuji v ní pokračovat a precizovat ji.

Hodnotím: dobře

V Hradci Králové 12. října 2011

PhDr. Marie Rybářová